

ВИСНОВОК

щодо проекту Закону про доброчесне лобіювання
(реєстр. № 10337 від 13 грудня 2023 року)

На виконання пункту 2 Постанови Верховної Ради України від 10 січня 2024 року № 3539-ІХ «Про прийняття за основу проекту Закону України про доброчесне лобіювання» Комітет з питань правової політики розглянув на своєму засіданні 19 лютого 2024 року (протокол № 155) пропозиції і поправки, що надійшли від суб'єктів права законодавчої ініціативи до проекту Закону про доброчесне лобіювання (реєстр. № 10337), поданого Кабінетом Міністрів України і прийнятого парламентом за основу (далі – Законопроект).

До другого читання від суб'єктів права законодавчої ініціативи надійшло 1296 поправок і пропозицій щодо вдосконалення окремих положень Законопроекту.

Водночас, з метою удосконалення положень Законопроекту, а також дотримання вимог законодавчої техніки Комітет пропонує доповнити порівняльну таблицю до Законопроекту такими поправками та пропозиціями:

1) у статті 1:

пункти 3, 4, 6 і 10 частини першої викласти в такій редакції:

«3) клієнт – іноземна держава, фізична, юридична особа або група таких осіб, яка уклала договір лобіювання із суб'єктом лобіювання у власних комерційних інтересах чи в комерційних інтересах іншого бенефіціара;

4) комерційний інтерес – грошові кошти чи інше майно, особисті переваги, пільги, інші вигоди матеріального чи нематеріального характеру, які особа отримає чи може отримати в межах здійснення господарської діяльності після впливу (спроби впливу) на об'єкт лобіювання у результаті прийняття (видання), внесення змін, втрати чинності (скасування) нормативно-правового акту, який є предметом лобіювання, або у результаті утримання від таких дій»;

«6) лобіювання – діяльність, що здійснюється з метою впливу (спроби впливу) на об'єкт лобіювання в комерційних інтересах бенефіціара (за винагороду, що отримується прямо або опосередковано, та/або з оплатою фактичних витрат, необхідних для її здійснення) або у власних комерційних інтересах особи та стосується предмета лобіювання»;

«10) сфера лобіювання – сфера суспільних відносин, у якій суб'єкт лобіювання планує здійснення чи здійснює лобіювання»;

частину другу викласти в такій редакції:

«2. Інші терміни в цьому Законі вживаються у значенні, наведеному в законах України «Про правотворчу діяльність», «Про медіа», «Про громадські об'єднання», «Про запобігання корупції», «Про захист персональних даних», а також інших нормативно-правових актах»;

2) абзаци перший, пункти 1, 9, 11-18 частини другої статті 3 викласти в такій редакції:

«2. Не є лобіюванням відповідно до цього Закону діяльність, яка не містить всіх ознак лобіювання, зокрема:

1) представництво зовнішньополітичних інтересів органами дипломатичної служби»;

«9) особисте (від власного імені) представництво фізичною, юридичною особою власних інтересів у відносинах з органами державної влади, іншими державними органами, органами місцевого самоврядування, їх посадовими особами, крім випадків, коли таке представництво здійснюється суб'єктом лобіювання та/або здійснюється у власних комерційних інтересах такої особи»;

«11) вплив (спроба впливу) на суб'єктів владних повноважень (органи державної влади, інші державні органи, органи місцевого самоврядування, юридичні особи публічного права, наділені владними повноваженнями, їх посадових осіб) з метою прийняття або утримання від прийняття такими суб'єктами правових актів, що не містять норм права;

12) реалізація права на мирні зібрання, а також прав, передбачених законами України «Про звернення громадян», «Про доступ до публічної інформації», іншими законами, які встановлюють особливий порядок взаємодії особи із суб'єктами правотворчої діяльності та/або правотворчої ініціативи;

13) замовлення проведення громадської антикорупційної експертизи нормативно-правових актів, проектів нормативно-правових актів, проведення такої експертизи, подання пропозицій за результатами проведення експертизи відповідно до Закону України «Про запобігання корупції»;

14) участь сторін соціального діалогу, визначених Законом України «Про соціальний діалог в Україні», у здійсненні соціального діалогу;

15) участь відповідно до законодавства заінтересованих сторін у громадському обговоренні проектів нормативно-правових актів або публічних консультаціях щодо проектів нормативно-правових актів, крім випадків, коли така участь здійснюється суб'єктом лобіювання відповідно до договору про надання послуг з лобіювання»;

16) реалізація прав, визначених Законом України «Про електронні комунікації», статтею 6 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», статтею 15 Закону України «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах електронних комунікацій, радіочастотного спектра та надання послуг поштового зв'язку», статтями 15 та 16 Закону України «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг», крім випадків, коли це здійснюється суб'єктом лобіювання відповідно до договору лобіювання;

17) робота суб'єктів забезпечення правотворчої діяльності;

18) діяльність некомерційних професійних організацій, які відповідно до закону забезпечують реалізацію завдань самоврядування адвокатури, нотаріату, арбітражних керуючих, приватних виконавців, аудиторів»;

3) частини другу, третю та п'яту статті 4 викласти в такій редакції:

«2. Принцип законності передбачає здійснення лобіювання із дотриманням вимог Конституції України, цього Закону та інших законів, без застосування незаконного втручання (зокрема шляхом обману, підкупу, погроз, примусу) у здійсненні визначених Конституцією та законами України повноважень органів державної влади, органів місцевого самоврядування, юридичних осіб публічного права, наділених владними повноваженнями, їх посадових осіб.

3. Принцип прозорості передбачає, що інформація про здійснення лобіювання є відкритою і підлягає оприлюдненню у межах, строки і порядку, визначених цим Законом та іншими законами, а лобіювання здійснюється виключно особою, яка отримала статус суб'єкта лобіювання та відомості про яку внесено до Реєстру прозорості в порядку, встановленому цим Законом. Порядок доступу до інформації про лобіювання визначається цим Законом, Законом України «Про доступ до публічної інформації», а також іншими законами України»;

«5. Принципи професійності та етичності лобіювання передбачають, що суб'єкти лобіювання забезпечують впровадження найвищих професійних стандартів у лобіюванні, уникають створення будь-якої залежності між об'єктом лобіювання та суб'єктом лобіювання, отримання від об'єкта лобіювання будь-яких обіцянок щодо результатів лобіювання, а об'єкти лобіювання забезпечують рівне ставлення до суб'єктів лобіювання, спільно із суб'єктами лобіювання забезпечують загальносуспільне сприйняття лобіювання як позитивної практики, утримуються від перешкоджання здійсненню лобіювання та створення умов, які б поставили їх у будь-яку залежність від суб'єктів лобіювання, а також будь-яких обіцянок щодо результатів лобіювання»;

4) у статті 5:

абзац перший частини дванадцятої викласти в такій редакції:

«12. У Реєстрі прозорості зазначається інформація (види реєстрових

даних), передбачена статтями 11, 13 та 17 цього Закону, а також інші відомості, визначені Положенням про Реєстр прозорості»;

частину тринадцяту викласти в такій редакції:

«13. До інформації з обмеженим доступом, що не відображається у відкритому доступі Реєстру прозорості, належать відомості щодо:

реєстраційного номера облікової картки платника податків;

серії та номеру документа, що посвідчує особу;

адреси задекларованого та/або зареєстрованого місця проживання (перебування);

номерів телефонів фізичних осіб;

адреси електронної пошти фізичної особи;

дати народження фізичної особи.

Особливості визначення переліку, структури та вимог до інформації, що вноситься до Реєстру прозорості, визначаються Положенням про Реєстр прозорості.

Створення інформації про об'єкти Реєстру прозорості здійснюється відповідно до положень статей 11 і 17 цього Закону»;

5) частину третю статті 6 викласти в такій редакції:

«3. Правила етичної поведінки оприлюднюються Національним агентством у Реєстрі прозорості»;

6) пункти 3 і 5 частини другої статті 7 викласти в такій редакції:

«3) участь у заходах щодо питань, пов'язаних з предметом лобіювання, з метою впливу (спроби впливу) на об'єкт лобіювання»;

«5) організація проведення публічних заходів, інформаційних кампаній, інших заходів, не заборонених законом, що пов'язані з предметом лобіювання»;

7) статті 8 і 9 викласти в такій редакції:

«Стаття 8. Обмеження щодо предмета лобіювання

1. Не може бути предметом лобіювання нормативно-правовий акт щодо:

1) оголошення загальної або часткової мобілізації;

2) введення в Україні або в окремих її місцевостях воєнного стану;

3) оголошення за поданням Президента України стану війни і укладення миру;

4) використання Збройних Сил України та інших утворених відповідно до законів України військових формувань;

5) введення в Україні або в окремих її місцевостях надзвичайного стану;

6) оголошення окремих місцевостей зонами надзвичайної екологічної ситуації;

7) зміни території України;

8) амністії.

Стаття 9. Договір лобіювання

1. Суб'єкт лобіювання здійснює лобіювання в комерційних інтересах бенефіціара на підставі договору лобіювання, крім випадків, визначених абзацом другим цієї частини.

Юридичні особи – суб'єкти лобіювання, які є громадськими об'єднаннями, іншими неприбутковими підприємствами, установами та організаціями, можуть здійснювати лобіювання в комерційних інтересах бенефіціара без укладення договору лобіювання, якщо інше не передбачено їх установчими документами.

2. За договором лобіювання суб'єкт лобіювання зобов'язується на замовлення клієнта здійснювати лобіювання в комерційних інтересах бенефіціара, а клієнт зобов'язується оплатити суб'єкту лобіювання винагороду за таке лобіювання та/або відшкодувати суб'єкту лобіювання усі фактичні витрати, необхідні для виконання договору лобіювання.

3. Клієнт, при укладенні договору лобіювання в комерційних інтересах іншого бенефіціара, повинен надати суб'єкту лобіювання повну, точну та достовірну інформацію, що свідчить про наявність згоди цього бенефіціара на укладання такого договору лобіювання в його комерційних інтересах.

4. Суб'єкт лобіювання повинен здійснювати лобіювання особисто.

У випадках, встановлених договором лобіювання, суб'єкт лобіювання має право покласти здійснення лобіювання на іншого суб'єкта лобіювання, залишаючись відповідальним в повному обсязі перед клієнтом за порушення договору.

5. Істотними умовами договору лобіювання є:

відомості про предмет договору лобіювання;

відомості про бенефіціара;

відомості про об'єкт лобіювання;

відомості про сферу лобіювання;

строк, на який укладається договір лобіювання;

ціна договору лобіювання (якщо договір лобіювання є відплатним).

6. У частині питань, не врегульованих цим Законом, до відносин за договором лобіювання застосовуються загальні положення Цивільного кодексу України про надання послуг.

7. Забороняється встановлення розміру винагороди суб'єкта лобіювання в залежності від результатів лобіювання»;

8) у статті 10:

назву, частини першу – третю викласти в такій редакції:

«Стаття 10. Правовий статус суб'єкта лобіювання

1. Суб'єктом лобіювання може бути:

1) фізична особа, яка має повну цивільну дієздатність;

2) юридична особа приватного права, зареєстрована за законодавством України;

3) іноземна юридична особа, яка має на території України своє представництво відповідно до Закону України «Про зовнішньоекономічну діяльність».

2. Особа набуває статус суб'єкта лобіювання з дня внесення до Реєстру прозорості запису про її реєстрацію суб'єктом лобіювання.

3. Лобіювання від імені юридичної особи – суб'єкта лобіювання здійснюють фізичні особи, які перебувають із нею у трудових чи цивільно-правових відносинах, та мають повну цивільну дієздатність»;

пункти 1, 2 і 8 частини четвертої викласти в такій редакції:

«1) особа, уповноважена на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, зазначена у пункті 1 частини першої статті 3 Закону України «Про запобігання корупції», під час перебування її на відповідній посаді та впродовж одного року після її звільнення з посади або припинення її повноважень на посаді;

2) фізична особа, яка має судимість за вчинення кримінального правопорушення, не погашену або не зняту в установленому законом порядку (крім реабілітованої особи), або на яку накладалося адміністративне стягнення за вчинення правопорушення, пов'язаного з корупцією, або на яку накладено адміністративне стягнення у вигляді заборони здійснення лобіювання»;

«8) юридична особа, кінцевим бенефіціарним власником або учасником (засновником, акціонером) якої є особи, зазначені у пунктах 1 – 7 частини четвертої цієї статті – якщо такий учасник (засновник, акціонер) самостійно або спільно з іншими такими ж учасниками (засновниками, акціонерами) набув істотної участі у відповідній юридичній особі»;

частини п'яту – сьому викласти в такій редакції:

«5. Особа може здійснювати лобіювання з дня отримання нею статусу суб'єкта лобіювання.

Забороняється здійснювати лобіювання особам, які не отримали статусу суб'єкта лобіювання.

6. У разі виникнення обставин, передбачених пунктами 3-8, 10-12 частини четвертої цієї статті, суб'єкт лобіювання зобов'язаний у п'ятнадцятиденний строк з дня, коли йому стало відомо або повинно було стати відомо про ці обставини, припинити здійснення лобіювання, подати до Національного агентства заяву (шляхом направлення письмового або електронного звернення) про припинення статусу суб'єкта лобіювання та повідомити про такі обставини клієнта у той самий строк.

У разі виникнення обставин, передбачених пунктами 1, 2, 9, 13 частини четвертої цієї статті, суб'єкт лобіювання зобов'язаний у п'ятнадцятиденний строк з дня, коли йому стало відомо або повинно було стати відомо про ці обставини, припинити здійснення лобіювання, подати до Національного агентства заяву (шляхом направлення письмового або електронного звернення)

про зупинення статусу суб'єкта лобіювання та повідомити про такі обставини клієнта у той самий строк.

7. Якщо обставини, передбачені частиною четвертою цієї статті, виникли стосовно фізичної особи, яка здійснює лобіювання від імені юридичної особи – суб'єкта лобіювання, така юридична особа зобов'язана у п'ятнадцятиденний строк з дня, коли їй стало відомо або повинно було стати відомо про ці обставини, подати до Національного агентства заяву (шляхом направлення письмового або електронного звернення) про виключення з Реєстру прозорості відомостей щодо цієї фізичної особи та повідомити про такі обставини клієнта у той самий строк»;

9) статті 11, 12 та 13 викласти в такій редакції:

«Стаття 11. Реєстрація та внесення змін до відомостей про суб'єкта лобіювання

1. Для набуття статусу суб'єкта лобіювання особа подає до Реєстру прозорості такі відомості:

1) щодо фізичної особи – суб'єкта лобіювання:

прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності);

число, місяць і рік народження;

реєстраційний номер облікової картки платника податків (за наявності) або серія (за наявності) та номер документа, що посвідчує особу;

адреса задекларованого та/або зареєстрованого місця проживання (перебування);

номер телефону чи інший технічний засіб електронної комунікації, адреса електронної пошти;

веб-сайт (за наявності);

джерело фінансування (за наявності);

сфера лобіювання;

2) щодо юридичної особи – суб'єкта лобіювання:

найменування юридичної особи;

організаційно-правова форма;

ідентифікаційний код юридичної особи згідно з Єдиним державним реєстром підприємств та організацій України (за наявності);

місцезнаходження юридичної особи;

номер телефону чи інший технічний засіб електронної комунікації, адреса електронної пошти;

веб-сайт (за наявності);

відомості про реєстрацію представництва іноземного суб'єкта господарської діяльності (для іноземних юридичних осіб);

прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності) керівника юридичної особи;

прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності) засновників (учасників), кінцевих бенефіціарних власників юридичної особи, які є фізичними особами (за

наявності);

відомості про фізичних осіб, що здійснюють лобіювання від імені юридичної особи (їх прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності), число, місяць і рік народження, реєстраційний номер облікової картки платника податків (за наявності) або серія (за наявності) та номер документа, що посвідчує особу, адреса задекларованого та/або зареєстрованого місця проживання та номер телефону);

джерело фінансування (за наявності);

сфера лобіювання.

2. У разі зміни відомостей, передбачених частиною першою цієї статті, суб'єкт лобіювання у десятиденний строк з дня їх зміни зобов'язаний актуалізувати такі відомості у Реєстрі прозорості.

3. Під час подання до Реєстру відомостей, передбачених частиною другою цієї статті, особа підтверджує відсутність обставин, передбачених частиною четвертою статті 10 цього Закону.

Стаття 12. Обмеження щодо клієнта, бенефіціара, джерела фінансування лобіювання

1. Не може бути клієнтом, бенефіціаром особа, зазначена у частині четвертій статті 10 цього Закону.

2. Джерелом фінансування лобіювання не можуть бути кошти та інші засоби, отримані від осіб, зазначених в пунктах 1, 4-7, 8, 10, 11 та 13 частини четвертої статті 10 цього Закону, іноземної держави, визнаної згідно із законом державою-окупантом та/або державою-агресором по відношенню до України, юридичних осіб та інших організацій, які повністю фінансуються такою державою, зареєстровані або перебувають у такій державі, а також кошти державного та місцевих бюджетів.

3. Виникнення обставин, передбачених цією статтею, є обов'язковою підставою для припинення дії договору лобіювання.

Суб'єкт лобіювання зобов'язаний невідкладно, в день, коли йому стало відомо або повинно було стати відомо про обставини, визначені частинами першою та другою цієї статті, зупинити здійснення лобіювання на замовлення такого клієнта та/або в комерційних інтересах такого бенефіціара.

Стаття 13. Припинення, зупинення статусу суб'єкта лобіювання

1. Припинення, зупинення статусу суб'єкта лобіювання відбувається з дня внесення до Реєстру прозорості відповідного запису Національним агентством.

2. Підставами для внесення до Реєстру прозорості запису про припинення статусу суб'єкта лобіювання є:

1) подання суб'єктом лобіювання до Національного агентства заяви (шляхом направлення письмового або електронного звернення) про припинення статусу суб'єкта лобіювання;

2) встановлення Національним агентством або судом обставин, передбачених частиною четвертою статті 10 цього Закону;

3) встановлення Національним агентством або судом обставин, які свідчать про умисне порушення суб'єктом лобіювання обмежень, передбачених статтею 12 цього Закону;

4) смерть фізичної особи – суб'єкта лобіювання, оголошення її померлою або безвісно відсутньою;

5) припинення юридичної особи – суб'єкта лобіювання.

3. У разі надходження заяви суб'єкта лобіювання, передбаченої пунктом 1 частини другої цієї статті, статус суб'єкта лобіювання вважається припиненим з моменту подання такої заяви.

Національне агентство вносить відповідний запис до Реєстру прозорості протягом п'яти днів з дня надходження такої заяви.

4. У разі отримання інформації, яка може свідчити про наявність підстав, передбачених пунктами 2 – 5 частини другої цієї статті, Національне агентство перевіряє таку інформацію протягом тридцяти днів з моменту її отримання.

У випадках, передбачених пунктами 2 та 3 частини другої цієї статті, Національне агентство забезпечує право суб'єкту лобіювання надати свої пояснення.

5. Не пізніше п'яти днів з дня завершення перевірки, у разі підтвердження інформації про наявність підстав, передбачених пунктами 2 – 5 частини другої цієї статті, Національне агентство ухвалює рішення щодо внесення до Реєстру прозорості запису про припинення статусу суб'єкта лобіювання.

У разі припинення статусу суб'єкта лобіювання з підстав, передбачених пунктами 1 – 3 частини другої цієї статті, Національне агентство додатково інформує відповідного суб'єкта лобіювання про ухвалене рішення.

6. У разі припинення статусу суб'єкта лобіювання з підстав, передбачених пунктом 1 частини другої цієї статті, особа може повторно набути статус суб'єкта лобіювання на підставі заяви про повторне набуття такого статусу. Якщо заява про припинення статусу суб'єкта лобіювання подана відповідно до частини шостої статті 10 цього Закону, особа може повторно набути статус суб'єкта лобіювання за умови усунення обставин, які були підставою для подання відповідної заяви.

У разі припинення статусу суб'єкта лобіювання з підстав, передбачених пунктами 2 та 3 частини другої цієї статті, особа може повторно набути статус суб'єкта лобіювання на підставі заяви про повторне набуття такого статусу, але не раніше ніж через два роки з дня припинення статусу суб'єкта лобіювання та за умови усунення обставин, які слугували підставою для його припинення.

7. Національне агентство розглядає заяву про повторне набуття статусу суб'єкта лобіювання протягом тридцяти днів з дня її отримання.

8. Підставами для внесення до Реєстру прозорості запису про зупинення статусу суб'єкта лобіювання є:

1) подання суб'єктом лобіювання до Національного агентства заяви (шляхом направлення письмового або електронного звернення) про зупинення статусу суб'єкта лобіювання – на визначений суб'єктом лобіювання строк;

2) застосування до суб'єкта лобіювання адміністративного стягнення у вигляді заборони здійснення лобіювання.

9. У разі зупинення статусу суб'єкта лобіювання з підстав, передбачених пунктом 1 частини восьмої цієї статті, Національне агентство самостійно вносить до Реєстру прозорості запис про поновлення статусу суб'єкта лобіювання протягом п'яти днів після надходження від такої особи заяви про поновлення її статусу суб'єкта лобіювання. Якщо заява про зупинення статусу суб'єкта лобіювання подана відповідно до частини шостої статті 10 цього Закону, особа може поновити статус суб'єкта лобіювання за умови усунення обставин, які слугували підставою для подання відповідної заяви.

У разі зупинення статусу суб'єкта лобіювання з підстав, передбачених пунктом 2 частини восьмої цієї статті, Національне агентство самостійно вносить до Реєстру прозорості запис про поновлення статусу суб'єкта лобіювання протягом п'яти днів після закінчення строку дії відповідної заборони.

10. Спори у сфері лобіювання щодо оскарження рішень, дій чи бездіяльності Національного агентства вирішуються в порядку адміністративного оскарження відповідно до Закону України «Про адміністративну процедуру» та/або в судовому порядку»;

10) у статті 14:

пункти 7, 9 і 10 частини першої викласти в такій редакції:

«7) ініціювати підготовку проекту нормативно-правового акта, бути зазначеним у списку його авторів»;

«9) отримувати інформацію про проведення запланованих заходів, пов'язаних з предметом лобіювання;

10) користуватись іншими правами, передбаченими законом»;

пункти 5, 7, 9 і 10 частини другої викласти в такій редакції:

«5) надавати об'єкту лобіювання достовірну інформацію та не вводити в оману щодо сфери лобіювання, предмета лобіювання, клієнта або іншого бенефіціара»;

«7) у разі виникнення обставин, встановлених частиною четвертою статті 10 цього Закону, у визначений цим Законом строк подати до Національного агентства заяву (шляхом направлення письмового або електронного звернення) про зупинення або припинення статусу суб'єкта лобіювання відповідно та повідомити про такі обставини клієнта»;

«9) здійснювати з клієнтом розрахунки, пов'язані з лобіюванням, у безготівковій формі, не допускати фінансування лобіювання з джерел, визначених частиною другою статті 12 цього Закону;

10) утримуватися від пропозиції, обіцянки, надання об'єкту лобіювання чи пов'язаним особам з об'єктом лобіювання неправомірної вигоди»;

11) у статті 15:

пункт 1 частини першої викласти в такій редакції:

«1) отримувати і ознайомлюватися з аналітичними матеріалами, висновками, звітами та іншими документами, пов'язаними із здійсненням лобіювання суб'єктом лобіювання, якщо такі документи не містять конфіденційної інформації та не є комерційною таємницею клієнта суб'єкта лобіювання (крім випадків надання згоди на це самим клієнтом)»;

пункт 5 частини другої викласти в такій редакції:

«5) вживати заходи щодо недопущення виникнення конфлікту інтересів у відносинах з суб'єктом лобіювання»;

12) пункти 4 і 5 частини третьої статті 16 викласти в такій редакції:

«4) надати суб'єкту лобіювання повну, точну та достовірну інформацію, що підтверджує наявність згоди бенефіціара на укладення договору лобіювання в його комерційних інтересах, якщо клієнт замовляє лобіювання в комерційних інтересах такого бенефіціара;

5) здійснювати розрахунки з суб'єктом лобіювання, пов'язані з лобіюванням, у безготівковій формі, не допускати фінансування лобіювання з джерел, визначених частиною другою статті 12 цього Закону»;

13) статтю 17 викласти в такій редакції:

«Стаття 17. Звітність суб'єкта лобіювання

1. Суб'єкт лобіювання зобов'язаний подавати до Реєстру прозорості звіт щодо лобіювання за кожне півріччя:

1) за перше півріччя до 31 липня (включно) звітного року;

2) за друге півріччя до 31 січня (включно) року, наступного за звітним.

2. Звіт щодо лобіювання подається в електронній формі щодо всіх сфер лобіювання.

3. Звіт щодо лобіювання має містити відомості про:

1) ідентифікуючі дані суб'єкта лобіювання:

а) для фізичної особи:

прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності);

число, місяць і рік народження;

реєстраційний номер облікової картки платника податків (за наявності) або серію (за наявності) та номер документа, що посвідчує особу;

адресу задекларованого та/або зареєстрованого місця проживання (перебування);

б) для юридичної особи:

найменування;

організаційно-правову форму;

ідентифікаційний код згідно з Єдиним державним реєстром підприємств та організацій України (за наявності);

місцезнаходження;

2) ідентифікуючі дані клієнта, іншого бенефіціара (якщо лобіювання здійснюється в комерційних інтересах бенефіціара відповідно до договору лобіювання):

а) для іноземної держави – назва;

б) для фізичної особи:

прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності);

число, місяць і рік народження;

реєстраційний номер облікової картки платника податків (за наявності) або серію (за наявності) та номер документа, що посвідчує особу;

адресу задекларованого та/або зареєстрованого місця проживання (перебування);

в) для юридичної особи:

найменування;

організаційно-правову форму;

ідентифікаційний код згідно з Єдиним державним реєстром підприємств та організацій України (за наявності);

місцезнаходження;

номер телефону чи інший технічний засіб електронної комунікації, адреса електронної пошти (за наявності);

веб-сайт (за наявності);

прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності) керівника;

г) для групи осіб – відомості, зазначені в підпунктах «а», «б», «в» цього пункту;

3) загальні відомості про бенефіціара (якщо лобіювання здійснюється в комерційних інтересах бенефіціара без укладення договору лобіювання):

а) для іноземної держави – назва;

б) для фізичної особи:

прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності);

реєстраційний номер облікової картки платника податків (за наявності) або серію (за наявності) та номер документа, що посвідчує особу;

в) для юридичної особи:

найменування;

організаційно-правову форму;

ідентифікаційний код згідно з Єдиним державним реєстром підприємств та організацій України (за наявності);

місцезнаходження;

г) для групи осіб – відомості, зазначені в підпунктах «а», «б», «в» цього пункту;

4) предмет лобіювання, об'єкт лобіювання в розрізі сфер лобіювання;

5) дату укладення, строк дії та ціну кожного договору лобіювання в діапазонах:

до 100 тисяч гривень;

від 100 тисяч гривень до 1 мільйона гривень;

від 1 мільйона гривень до 10 мільйонів гривень;

понад 10 мільйонів гривень;

6) суму коштів, отриману суб'єктом лобіювання протягом звітного періоду від клієнта за кожним договором лобіювання, в діапазонах:

до 100 тисяч гривень;

від 100 тисяч гривень до 1 мільйона гривень;

від 1 мільйона гривень до 10 мільйонів гривень;

понад 10 мільйонів гривень;

7) суму коштів, витрачену суб'єктом лобіювання протягом звітного періоду за кожною сферою лобіювання із переліком предметів лобіювання (у разі якщо лобіювання здійснюється у власних комерційних інтересах суб'єкта лобіювання або в комерційних інтересах бенефіціара без укладення договору лобіювання), в діапазонах:

до 100 тисяч гривень;

від 100 тисяч гривень до 1 мільйона гривень;

від 1 мільйона гривень до 10 мільйонів гривень;

понад 10 мільйонів гривень;

8) зустрічі та спілкування з об'єктами лобіювання, які займають відповідальне або особливо відповідальне становище в розумінні Закону України «Про запобігання корупції», під час яких здійснювалося лобіювання;

9) розмір здійснених суб'єктом лобіювання внесків на підтримку політичних партій, внесків до виборчих фондів (із зазначенням назв партій/їхніх місцевих організацій, розміру, типу кожного внеску і дати його здійснення)»;

14) у статті 18:

назву викласти в такій редакції:

«Стаття 18. Державний нагляд за дотриманням вимог законодавства з питань лобіювання»;

частину п'яту викласти в такій редакції:

«5. У разі виявлення ознак порушення інших вимог законодавства з питань лобіювання, у тому числі здійснення лобіювання особою, яка не набула статусу суб'єкта лобіювання та відомості про яку не внесено до Реєстру прозорості в порядку, встановленому цим Законом, Національне агентство вживає заходів щодо притягнення винних осіб до визначеної законом відповідальності»;

15) у розділі III:

пункти 1 – 3 викласти в такій редакції:

«1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, та вводиться в дію через два місяці з дня початку функціонування Реєстру прозорості, але не пізніше 1 січня 2025 року, крім:

пунктів 2, 5 цього розділу, які набирають чинності та вводяться в дію з дня опублікування цього Закону;

пункту 4 цього розділу, який набирає чинності з дня введення в дію цього Закону.

2. Днем початку функціонування Реєстру прозорості є день опублікування Кабінетом Міністрів України повідомлення про початок функціонування Реєстру прозорості в газеті «Голос України».

3. Установити, що після введення в дію цього Закону, суб'єкт лобіювання вперше подає звіт щодо лобіювання за перше півріччя 2025 року до 31 липня відповідного звітного року»;

у пункті 4:

у підпункті 1 абзаци другий – четвертий викласти в такій редакції:

«6. У засіданнях комітету, визначеного головним з підготовки і попереднього розгляду законопроекту, мають право брати участь особи, які є авторами законопроекту, що розглядається, та запрошені суб'єкти лобіювання.

Комітет, визначений головним з підготовки і попереднього розгляду законопроекту, запрошує на свої засідання з розгляду законопроекту суб'єктів лобіювання, які подали аналітичні матеріали до такого законопроекту відповідно до частини восьмої статті 93 Регламенту Верховної Ради України.

Суб'єкти лобіювання, що беруть участь у засіданні комітету, мають право виступу стосовно законопроектів, до яких вони подали аналітичні матеріали, з дозволу та у порядку, встановленому головуєчим на засіданні комітету»;

у підпункті 2 абзац п'ятий викласти в такій редакції:

«8. Під час підготовки і попереднього розгляду законопроекту суб'єкти лобіювання мають право подати до Верховної Ради аналітичні матеріали до такого законопроекту, які направляються головному комітету для розгляду та Апарату Верховної Ради для внесення до єдиної автоматизованої системи та розміщення на веб-сайті Верховної Ради»;

доповнити новим підпунктом 3 такого змісту:

«3) пункт 6 частини першої статті 6 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» (Відомості Верховної Ради, 2013 р., № 27, ст. 282 із наступними змінами) викласти в такій редакції:

«б) інші види правничої допомоги – види адвокатської діяльності з надання правової інформації, консультацій і роз'яснень з правових питань, правового супроводу діяльності клієнта, складення заяв, скарг, процесуальних та інших документів правового характеру, спрямованих на забезпечення реалізації прав, свобод і законних інтересів клієнта, недопущення їх порушень, а також на сприяння їх відновленню в разі порушення. Не відноситься до інших видів правничої допомоги лобіювання, яке здійснюється відповідно до Закону України «Про лобіювання»»;

пункт 5 викласти в такій редакції:

«5. Кабінету Міністрів України:

1) протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом:

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом;

2) протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом затвердити Правила етичної поведінки суб'єктів лобіювання, забезпечити створення та функціонування Реєстру прозорості;

3) поінформувати Верховну Раду України про стан виконання цього Закону у 2025 році».

Так, з урахуванням запропонованих Комітетом пропозицій, до другого читання підготовлено Порівняльну таблицю до Законопроекту, яка містить 1339 поправок і пропозицій, за результатом розгляду яких пропонується врахувати 326 (в тому числі врахувати частково і редакційно), а 1013 – відхилити.

Розглянувши Законопроект, підготовлений до другого читання, Комітет з питань правової політики вирішив:

1. Рекомендувати Верховній Раді України проект Закону про добросовісне лобіювання (реєстр. № 10337) прийняти в другому читанні та в цілому в редакції, запропонованій Комітетом, а також у разі прийняття Законопроекту як Закону доручити Комітету разом з Головним юридичним управлінням Апарату Верховної Ради України здійснити редакційне та техніко-юридичне доопрацювання його тексту.

2. Доповідачем від Комітету з цього питання під час розгляду на пленарному засіданні Верховної Ради України визначити Голову Комітету Маслова Д.В.

Голова Комітету

Д.В. МАСЛОВ

